

கடல் சபிழந்த மல்லிகதைத் தீ வில் வடமலே பருவக்காற்றால் மழை மகேங்கள் கருக்கட்டி இடியுடன் பயங்கரமான மழையும் பெய்தது. மக்களுக்கு மழைக்காலம் எப்பொழுதும் ஆனந்தமானது. பத்துமாதம் எரிக்கும் கோடை, இரண்டு மாதங்கள் விராடதேசத்தில் ஒளிந்த பாண்டவர்களாக தலமைறவைகும்.

வற்றிய குளங்கள், நிலம் தரெயும் கிணறுகள், புழுதி சிந்தும் நிலங்கள் எல்லாம் நடுநாளாக தாகத்துடன் பாலவைத்ததை கடந்துவந்த வழிப்போக்கனைப்போல் நீர் வணைடிக் காத்திருந்தன.

வங்காள விரிகுடாவில் காற்றமுகம் என்று வானொலியில் கட்டப்போது அசட்டயாக இருந்துவிட்டார்கள். மழை, வறூ இடங்களுக்கு காற்றால் எடுத்து சலெல்படுவதை பலவருடங்களாக அறிந்தவர்கள் அவர்கள். ஏற்கனவே கடந்த இருவருடங்கள் திருமணவீட்டு பன்னீராக மாரிகாலம் ஊரகை கடந்து சனென்று விட்டது.

அதிகாலையில் மறேகு வானில் தொலதைபரத்தில் கருமகேம் தோன்றி கடல் நீரான குழாய்போட்டு இழுத்தபோது, இது மழைக்கான அறிகுறி என நினைத்தாலும் எதுவும் செய்ய நரேமில்லை. மழை பொய்த்தால் கபரகைளையே வதற்கு தவறியவர்கள். பிடித்த மீன்களை உப்புபோட்டு மதியம் காயவைக்கலாம் என்றிருந்த மீனவர்கள் சூதாரித்தாலும் எதுவும் செய்யமுடியவில்லை.

மதியத்தில் வந்த மழை விடாமல் பெய்தது.

ஊரில் எல்லோருக்கும் ஆனந்தம் பெருகியது. கடந்த இரண்டு வருடங்கள் நல்ல மழையில்லாமல் பயிர்கள் வகைகாதவர்களில் சில அவசரக்காரர்கள், இந்த வருடம் பயிரிடமுடியும் என்ற சந்தோசத்தில் தரிசான தோட்டங்களிலும் மற்றும் வீட்டுக்கு பின்புறத்திலும் நனைந்தபடி மாலையில் மணவெட்டியால் நிலத்தை கொத்தத் தொடங்கினர். பெய்த மழையை அவர்கள் பொருட்படுத்தவில்லை.

இரண்டாவது நாள் ஆக்ரோசமாக வானம் திறந்து இடித்தபடி மின்னலுடன் மழை பொழிந்தது. இரண்டு நாள் மழையில் பலரது கிணறுகள் நிரப்பி இருந்த இடம் தெரியவில்லை. ஊர்க்கு குளங்கள் நிரம்பியதும் வீட்டில் இருந்தபடி வளையே பார்த்தபடி இருந்தனர். அத்துடன் வளையூரில் இருந்து போக்குவரத்தில் ஈடுபடும் மோட்டார் படகுகள் நிறுத்தப்பட்டன.

வங்காளவிரிகுடாவில் காற்றுழுத்தம் மயைம் கொண்டிருப்பதால் மலேமும் மீனற்று நாட்களுக்கு மழை என திருச்சி வானொலி அறிவித்தது. மீனவர்கள் வாழும் ஊரானதால் அதிகமானவர்களின் முகங்களில் கவலை தங்கியதால் முகங்கள் ஊர்க்குளங்களுடன் போட்டியிட்டன.

மீனறாவது நாள் தரையெல்லாம் வளையம் வந்து வீட்டுப்படிகளை மூத்தமிட்டது. ஏதோ பிரளய காலம் என ஆண்கள் பெண்கள் பசினார்கள். ஏதாவது முக்கிய விடயம் என்றால் மட்டும் முழங்காலுக்கு மலே நின்ற வளையத்தில் குடியைடன் உட்கொண்ட தக்கிப்பிடித்தபடி இறங்கினர்.

நான்காவது நாள் கடலும் நிலமும் ஒன்றாகியது போல இருண்ட நீலநிறமான தோற்றம். இரண்டு அடியில் இருந்து நாலு அடிக் கு ஊரெங்கும் கரைபுரண்டது மழை வளையம். கடலின் நீரும் தாழ்வான பல இடங்களில் மழைவளையத்துடன் கலந்தது. உயரமான இடங்களில் இருந்த சூண்ணாம்பு அல்லது சீமெந்தால் அமறைந்த வீடுகள் ஒரு சில தப்பின. மண்ணால் அமறைந்த கரையீடுகளின் அடிப்பகுதியில் மண் கரைந்தபோது கரையகள் குடிப்போட கருந்திய வளையாட்கள் போல நிலத்தில் அமர்ந்தன.

கடற்கரையோரத்துக் கிணறுகளில் கடல்மீன்கள் உப்பில்லாத தண்ணீர் கைக் ருசி பார்க்க வந்துவிட்டன. கடல்நீர் சலித்துப்போன நண்டுகள் அவற்றைப்பின் தொடர்ந்தன.

அதிஷ்டமான வீடுகளில் ஒன்று எங்கள் வீடு. வீட்டிழந்த பலர் அகதிகளாக எங்கள் வீட்டிற்கு வந்து வாசலில் உள்ள கொட்டகையில் தங்கிவிட்டனர். வீட்டின் இரண்டு அறைகள் மட்டும் எங்களுக்கு இருந்தன. இதவிட நாலுக்கால் பிராணிகளான மாடுகள், ஆடுகள், நாய்கள் எல்லாம் எங்கள் வீட்டு தாழ்வாரத்தில் வரிசையாக ஒதுங்கின. தவளை, ஓணான், பாம்பு என பனவும் தண்ணீர் அற்ற தரையைத் தேடின.

Written by - நடசேன் -

Monday, 03 August 2015 05:43 - Last Updated Monday, 03 August 2015 05:49

சில வீட்டுகள் தள்ளியிருந்த மாமியின் குடும்பம் தங்கள் வீட்டுக்குள்ளும் வளர்ச்சி பெறும்படி உத்தேசித்துள்ளன. உத்தேசிப்பது என்னுடன் படித்த மாமியின் மகள் லலிதா வந்து சில மணி நேரத்தில் எங்களது வீட்டின் ஒரு அறையில் தள்ளி மீட்டப்பட்டாள்.

ஏற்கனவே அவளில் காதல் கொண்டிருந்தனே. அவள் எங்கள் வீட்டுக்கு வந்துவிட்டாள் என்பதால் தொடர்ந்து மழை பெய்யப் பிரார்த்தித்தனே. என பிரார்த்தனைக்கு அதிகமாக பலன் கிடைத்தது. எங்கள் லலிதா பெய்யவேண்டிய மழை எங்களூரில் பெய்தது. லலிதா ஓரே வகுப்பில் படித்து சிறுவயதிலே இருந்து பழகி வந்தாலும் அவளிடம் எனக்கு சின்கேம் இல்லை. ஆம்பிளை நான், அவள் பொம்பிளை என்ற இளக்காரம் அதிகமான காலம். எப்பொழுதும் அவளுக்கு போட்டியாக இருந்தனே. வகுப்பில் எப்பொழுதும் எனக்கு அடுத்த ராங்கில் வருபவள். கடந்த வருடம் பரிட்சையின் போது புத்தகத்தை விரித்து பார்த்த காரணத்திற்காக எனக்கு அந்தப் பாடத்தில் முப்பது புள்ளிகள்; குறைக்கப்பட்டதாக சொல்லியிருந்த எனது பக்கோள் ஆசிரியரால் நாப்பது புள்ளிகள் குறைக்கப்பட்டது நான் இரண்டாம் இடத்திற்கு தள்ளப்பட்டனே.

விளையாட்டாக அதுவரை காலமும் இருந்த போட்டி அதன் பின்புதான் அவளில் எரிச்சலாகியது. அந்த எரிச்சல் அதிகம் நீடிக்கவில்லை. அவளை மன்னித்துவிட்டனே.

கடந்த மாதம் நடந்த பாடசாலை நிகழ்ச்சியில் இருந்து வீட்டுவர இரவாகி விட்டது. வகைமாக நடந்த என்னக்கூப்பிட்டுக்கொண்டு தொடர்ந்து ஓடிவந்தாள். அவளுக்கு காக நிற காமல் வந்த என்னை சில நிமிட நேரத்தில் ஓடிவந்து பிடித்தாள்.

‘ஏன்டா என்னை விட்டு விட்டு வந்தாய்...? அதுவும் கூப்பிட கூப்பிட திரும்பிப் பாரக் காமல்?’

பதில் பசோது அவளைப் பார்த்தனே. அவளது நடுஞ்சு பிமிக்கும் வானத்திற்கும் ஏறியிருங்கியது.

‘உன்னைத் துரத்தியபடி வந்ததால் எனது இதயம் எனது நடுஞ்சுக்கூட்டுக்கு வளியால் வந்துவிட்டது.’

சிரித்தனே .

'நீ நம்பவில்லை பார்' என க஠றியபபி கயைை எ஁ுத்து அவளது இ஁து நடுஞ்சில் வதை தாள .

ஏதோ க஁ட்டியாக இருந்து. கயைை இழுத்துவிட்டனே .

இவ்வளவு நாட்கள் அவளில் இருந்த எரிச்சல் மறந்துவிட்டது. அவளை – அவளது வீட்டில் விட்டுவிட்டு நான் வீட்டிற்கு வந்தனே .

அதன்பின் நினைவிலும் கனவிலும் லலிதா.

லலிதாவாக்கு எனது திடீர் மாற்றம் புரிந்தது. ஆனாலும் எதற்காக என்று அவளாக்குத் தெரியாது. வழக்கமாக மாங்காய் க஁ப்பது பனெ்சிலதைத் தருவது என காலம் க஁ந்தது. அவளில் அ஁ிக க஁ி இ஁ப்பதும் உராய்வதும் அதிகமாகியது.

ஏற்கனவே பதினெட்டு வயதில் எனது உறவான அண்ணர் ஊரில் இளம் பண்ணொருத்திமீது காதல் க஁ண்டிருப்பது பலராக்கும் எரிச்சல். இந்நிலையில் நான் எப்படி 12 வயதில் என்காதலை வனெிப்படுத்தலாம் என எண்ணிக்க஁ண்டிருந்த காலத்தில் தான் மாரகழி வி஁ுமுறை வந்தது. வி஁ுமுறைநாளில் ஓவ்வொரு நாளும் லலிதாவின் வீட்டுக்கு சனெறாலும் பா஁சாலை நாட்கள் போல் த஁஁ட்டுப் பசேமுடியாது. இரண்டு கிழமககளில் நகரத்தில் ப஁ய் ப஁ப்பதற்கு பறிய பா஁சாலையில் எனக்கு இ஁ம் கி஁தைத் திருந்தது.

லலிதாவை பரிந்து சலெவது கவலயைக் க஁஁ுத்தது. அந்த வி஁ுமுறைகாலத்தில் தான் இந்த பறுமழை வந்தது. பலரது வீடுகள் அழிந்தன. ஆனால் எனது லலிதா எங்கள் வீடு வந்தாள் .

Written by - நடசேன் -

Monday, 03 August 2015 05:43 - Last Updated Monday, 03 August 2015 05:49

அவள் மட்டும்தான் அந்த அறையில் இருந்தாள். பகலில் அவளுக்கு விசடே உணவு கொடுப்பதும் கவனிப்பதுமாக இருந்தது. மட்டும்தான் நாட்களாக அவளை வளையவே வர அனுமதிக்கவில்லை. ஒரு கிழமையாக பெய்த மழை குறைந்து சிறு திறலுடன் நீடித்தது. ஆனால் வள்ளம் முற்றாக வடியவில்லை.

மீண்டும் வானொலியில் காற்றோடு கனத்தமழை பெய்ய விரும்பதாக அறிவித்தல் வந்தது. ஒதுங்க வந்தவர்களில் பலர் ஏற்கனவே தங்கள் வீடுகளுக்கு சன்னெறுவிட்டார்கள்.

அன்று வானொலியில் அறிவித்தவாறு மழை பெய்யாமல் காற்று பயங்கர சத்தத்துடன் வீசியது. திரத்தில் கடல் அலைகள் ஆர்ப்பரித்தது. சுவரோடு ஓட்டி படுத்திருந்தபோது மெதுவாக ஒலித்த கடிகாரஓசை கேட்டு விழித்தனே. அறகைகள் இருள். எதுவும் தெரியவில்லை. கபர்ந்து கவனித்தபோது சுவரில் தட்டும் சத்தம் கேட்டது. லலிதாவின வலையை என் நினைத்து அந்த சத்தத்திற்கு எதிராக எனது பக்க சுவரில் தட்டினேன்.

மீண்டும் சத்தம் சிறிது அதிகமாக வந்தபோது வீட்டின் பின்பகுதியில் உள்ள மாட்டுத் தொழுவத்திற்கு சன்னெறுபோது, கால்கள் வள்ளத்தில் புதைய வீட்டு மாடுகள் நின்றன. அவற்றைக் கடந்து சன்னெறு என்னவென்று யன்னலருகே பார்த்தபோது வகைக்கோல் போரில் படுத்திருந்த அடக்கோழி மிரண்டது.

அதன் சத்தத்தை கேட்டு லலிதா எழுந்து வந்தவள் 'அறகைகள் உழுந்து மணம் மணக்கிறது. பாம்பு வந்துவிட்டதோ என பயமாக இருக்கிறது' என்றாள்.

'உள்ளே வரவா?'

'உன்னை உள்ளே விட்டால் அம்மா பசுவா'

'பாம்பை பார்த்து கலத்தை விட்டு போறன்''

Written by - நட்சேன் -

Monday, 03 August 2015 05:43 - Last Updated Monday, 03 August 2015 05:49

அவள் கதவை திறந்ததும் உள்ளே அரிகள் விளக்கின் மங்கிய ஒளி. அதன் திரியை சற்று உயர்த்தி வளைச்சத்தகைக் கட்டினாள்.

எனக்கு பாம்பைப் பற்றிய நினவை மனதில் மறந்தது. அந்த வளைச்சத்தில் லலிதாவின் முகம் இருபது வயதுப் பெண்முகம்போல ஜொலித்தது.

அவள் விளக்கை தரையில் வைத்துவிட்டு எழுந்தபோது அவளது கழுத்து உயரத்தில் நான் நின்றனே அவளது மார்பகங்கள் சுவைவிளையாக இருந்தன. இந்த மீனற்று நாளில் எப்படி இவ்வளவு மாற்றங்கள் நடந்தது?

தலையிறயை பட்டாம் பச்சிகள் பறந்தன. மயக்கம் வருவதுபோல இருந்தது

வார்த்தைகள் சிக்கியதால் வாய் பசோமல் நின்றபோது

‘டயே’ உனக்கு உழுந்து மணக்குதா?’ என்றாள்.

‘நல்—லணை—ணை வாசம்—தான் வருகிறது-து -து’

‘இந்த இந்த லடைட்டை வைத்து தடீப்பார், என தந்தபோது, சூதாரித்தபடி அந்த அறையெங்கும் சல்லடையாக கினனே. கரைய, யன்னல், மற்றும் மீலையில் இருந்த பெட்டிகள் எனத் தடீயின் கடசியாக அவள் படுத்துதிருந்த பாயை எடுத்து உதறியபோது ஓலைப்பாயின் தலைப்பகுதி சூரூளில் இருந்து நளிந்தபடி வளைவந்த வளைநிறமான நாகப்பாம்பு திறந்திருந்த யன்னல் வழியே சினறது.

லலிதா அப்படியே என்னகைக் கட்டிப்பிடித்தாள்.

லலிதாவும் நானும் அந்தப் பாம்பைப் பின்பற்றி இருபாம்புகளாக அந்த யன்னல் வழியாக தொழுவத்தையடைந்தோம். மாடிகள் தலையை நிமிர்த்திப் பார்த்தன. தொழுவத்தின்

Written by - நட்சேன் -

Monday, 03 August 2015 05:43 - Last Updated Monday, 03 August 2015 05:49

தன்னோலகைக் கரையில் ஏறிச் சின்றபோது காற்று சத்தமாக வீ சியதால் வீ ட்டின் பின்புறத்தில் நின்ற வபேப்மரத்தின் கிளகைகள் சலசலத்தன. தன்னமைரங்கள் பரையாட்டமாபின். நாங்கள் இருவரும்; கரையில் இருந்து இறங்கியதும் வீ ட்டுக்கு வளையே இருந்த வளள்ளம் இருவருக்கும் வழிவிட்டு விலகி தரையாகியது. எமக்கு முன்னால் சின்ற நாகப்பாம்பு மறந்ததுவிட்டது.

வபேப்மரத்தில் ஏறுவோமா?" என்றாள் வலிதா.

சரசர என வபேப்மரத்திலேறி உச்சாணிக் கிளகைக்கு சின்ற அங்கு இருவரும் பிணைந்து, தீ பிரென வந்த காற்றால், இருவரும் நிலத்தில் விழுந்தபோது தண்ணீ ரில் வளள்ளம் பரவிய இடத்தில் மெத்தென்று இருந்தது. எங்களகைத்தாங்கலாக ஏந்திய மழை வளள்ளம் மறந்ததுவிட்டது. பின்பு அந்த இடத்தில் தண்ணீ ரில்லை. எங்கள் வயிறின்கீழ் வபேப்மலகைகள் சரசரத்தன. வபேப்மரத்தில் மீ ண்டும் ஏறிவிளையாடும் போது அங்கிருந்த பறவகைகள் படபடத்தன. அவகைளின் வசிப்பிடத்தில் நாங்கள் அத்துமீ ரியதாக நினைத்திருக்கவணேட்டும்.

'பாடசாலை சலெவோமா?'" என்றாள்.

அவளது ஆசையை தட்டாது அங்கு சின்றபோது, ஏற்கனவே மழகைக்காக பல குட்டும் பங்கள் அங்கு ஓதுகியிருந்தனர். பலர் குரட்டை விட்டுத் திங்கியதைப் பார்த்து சத்தமாக சிரிக்க முயன்றவளை எனது நாககை அவளது வாயில் வைத்து தடுத்துத் தனே.

'டயே ரெட்டைநாக்கடா உனக்கு'

'நாக்கு மட்டுமா?'

முனகியபடி பாடசாலை தாழ்வாரத்தில் என்னைப் பிணைந்தாள். இருவரும் பிணைந்தபடி நாலு அடி உயரமான சுவரை எட்டிப் பார்த்தபோது தலமையை சிரியரது அறை தவிரந்த சகல இடத்திலும் மனிதர்கள் சூருண்டபடி எங்களபைப்போல் பிணைந்தபடியும் படுத்திருந்தனர்.

Written by - நடசேன் -

Monday, 03 August 2015 05:43 - Last Updated Monday, 03 August 2015 05:49

'லலிதா படுக்கும்து போது மனிதர்களுக்கும் பாம்புகளுக்கும் வித்தியாசமில்லை .

இருவரும் தலமை ஆசிரியரது அறகைக் குச் சனென்று அவரது கதிரயில் சூருண்டபடி 'இப்ப எனனில் எனன் மணம்? என்றாள் .

அவளது கபந்தலை முகர்ந்தனென் . 'இப்பொழுது உன்னில் நல்லெண்ணெய் மணம் – எனனில்...?'

'உழுந்து மணம் உன்னில் தான்தா'

அம்மா தட்டி எழுப்பியபோது 'என்னம்மா அழகான கனவகை கலதைத்துவிட்டாய்?'

'எங்கடா இரவில் காணவில்லை?'

'லலிதாவின் அறகைக் குள் பாம்பு சனெற்றதாக அழதைத்தாள் . பரெய் நாகப்பாம்பு'

அம்மாவின் முகத்தில் நம்பிக்கையில்லை.

'நீ யும் உங்கண்ணன் மாதிரி வந்திருவாய் போலிருக்கு . அடுத்த கிழமையாழ்ப்பாணம் படிப்பதற்கு போகிறாய் என்பது நினவிருக்கிறதா?'

'இன்னும் இரண்டு கிழமையிருக்கு பாடசாலையை தடங்க .'

‘இல்லையாழ்ப்பாணத்திலப் பெரியப்பா வீட்டில் போய் இருந்து இடத்தபைப்பார்’

‘சரி’ எனத்தலையாட்டிவிட்டு மீண்டும் படித்தபோது ஏதோ சத்தம் கேட்டது. வாரிச்சுருட்டிக்கொண்டு ஓடியபோது எங்கள் வீட்டின் முன்பாக உள்ள வளவில் பாழடைந்து தபிரந்த கிணற்றுருகே சிலர் கபிநின்றார்கள். அங்கே நான் ஓட என் பின்னால் அம்மாவும் ஓடிவந்தார்.

மழை வருவதற்கு சிலநாட்கள் முன்பாக அங்கு நாயொன்று ஏற்கனவே கிணற்றுக்கருகில் உள்ள சலவதைத் தொட்டியில் இரண்டு நாய்குட்டிகள் போட்டிருந்தது. அதில் நாய்குட்டி ஒன்று நாகப்பாம்பின் வாயில் இருந்தது. பின்னங்கால்கள் மட்டும் வளித்திரிந்தன. இரண்டாவது நாய்குட்டியை காணவில்லை.

பக்கத்துவீட்டு பெரியப்பா அந்தப் பாம்பை அடித்தார். பெரிய பாம்பின் உடலில் பட்டபோது சவரில் பட்ட பந்துபோல் திரும்பி வந்தது. எந்தக்காயமும் ஏற்படவில்லை.

‘தலையில் அடியுங்கள்’ என கபிட்டத்தில் யாரோ சொன்னார்கள்.

‘இந்தப்பாம்புதான் இரவு லலிதாவின அறகைக்கு வந்திருக்கவேண்டும். அங்கும் இரத்தக்கறை உள்ளது. மற்றக் குட்டியை ஏற்கனவே தின்றிருக்கும் என்றார் லலிதாவின அம்மா.

எனக்கு பயத்தில் நடுக்கமாக இருந்தது.

இன்று மதியம் மோட்டார் வள்ளம் ஓடும்பெனக் கபினினார்கள். உனது உடம்புகளை எடுத்து தயாராக வை பெரியப்பாவும் நீயும் இன்று யாழ்ப்பாணம் போகிறீர்கள் என்றார் அம்மா.

‘இப்பதான் அடுத்தகிழமை என்றாயே?’

Written by - நட்சேன் -

Monday, 03 August 2015 05:43 - Last Updated Monday, 03 August 2015 05:49

‘அப்பதான் நீ சரிவருவாய்’ என்று கையில் பிடித்து இழுத்தாள் அம்மா.

‘அவனால்தான் என்கள் அந்த உயிர்கொல்லிப் பாம்பிடமிருந்து உயிர் பிழைத்தாள்’ எனச் சொல்லியபடி கட்டியணைத்தார். லலிதாவின் அம்மா.

மாமியிலும் நல்லண்ணை மணத்தது.

*** **

இரவு தொடர்ச்சியாகப் பெய்த மழையின் சாரல் யன்னலில் அடித்துக் கொண்டிருந்தது. அந்தச் சத்தம் தொடர்வாத் தியம்போல் காதில் இரணைத் தபடி இருந்தது. எங்கள் மல்லிகைத்தீவில் மட்டுமா இல்லை இந்த மழை எங்கும் பெய்கிறதா என்ற கேள்வியுடன் எழுந்து அருகில் இருந்த வானொலியை முடிக் கியபோது ‘விசடே செய்திகள்; காற்றழுத்தம் நீங்கிவிட்டது மீனவர்கள் கடலுக்கு செல்லமுடியும்’ என்று சொல்லப்பட்டது.

uthayam12@gmail